Før jordpåkastelsen

Fager kveldsol smiler over heimen ned,
jord og himmel kviler stilt i heilag fred.

Berre bekken brusar frå det bratte fjell,
høyr, kor sterkt det susar i den stille kveld!

Etter jordpåkastelsen

Ingen kveld kan læra bekken fred og ro,
ingi klokke bera honom kvilebod.

Så mitt hjarta stundar, bankande i barm,
til eg eingong blundar i Guds faderarm.

Vi vil gjerne få takke for fremmøtet
og for all vennlig deltagelse.
Familien.

Forrettende prest: John Daniel Solhaug
Organist: Tom Cato Amundsen

Anitas blomster og begravelsesbyrå AS
Tlf. 77 17 14 55
9350 Sjøvegan

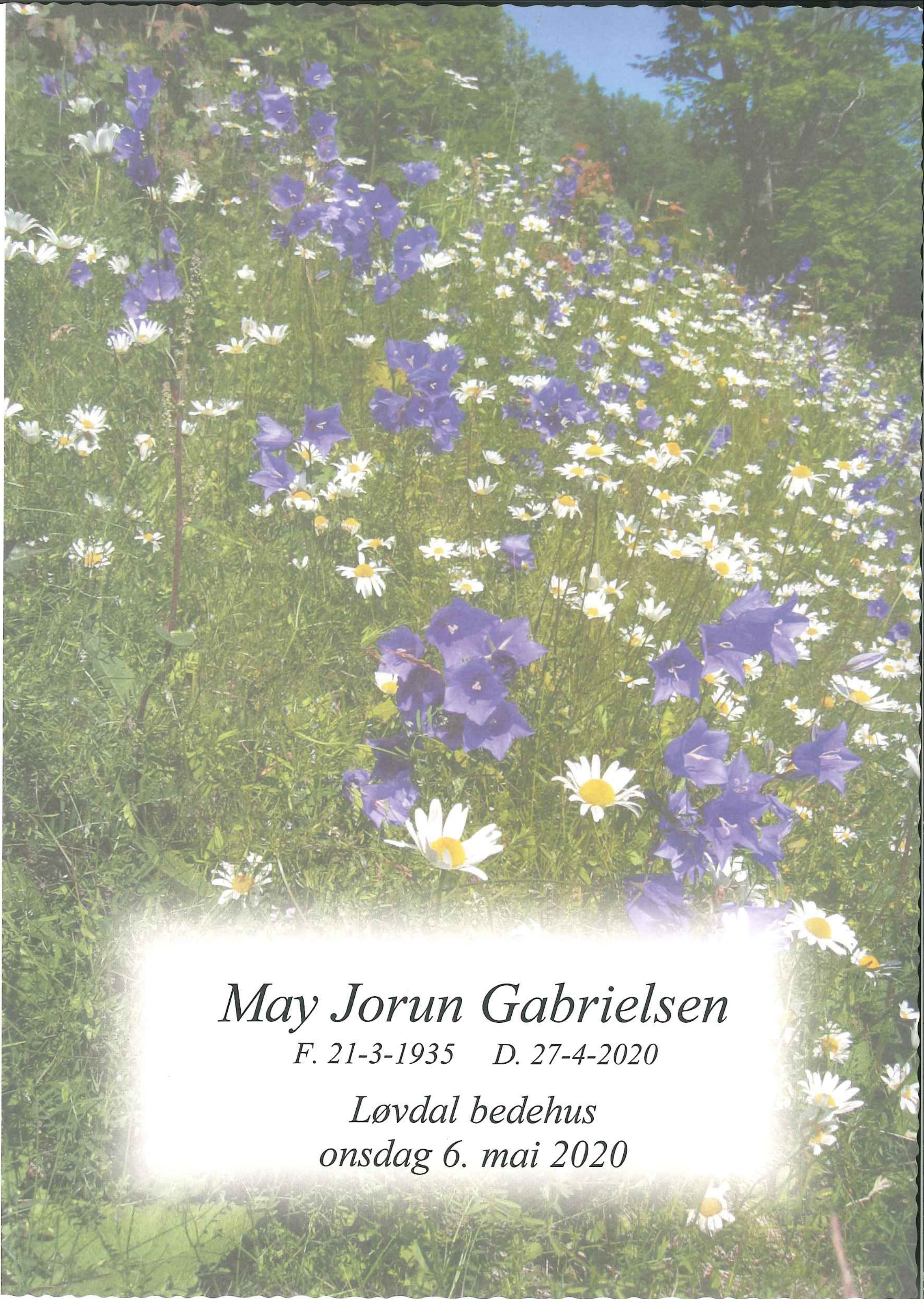

May Jorun Gabrielsen

F. 21-3-1935 D. 27-4-2020

Løvdal bedehus
onsdag 6. mai 2020

Åpningssalme

Gje meg handa di ven,
når det kveldar,det blir
mørkt og me treng ei hand.
La dei ljose og vennlege
tankar fylgje oss inn i
draumars land.Lat varmen
frå ein som er glad i deg
tenne stjerner i mørkaste natt.
Gje meg handa di,ven,når
det kveldar,det blir mørkt
og me treng ei hand.

Varme tankar og hender som
trøystar er som sol og frosen jord.
Kjenne varmen frå ein som er nær
deg gjer langt meire enn store ord !
Lat varmen frå ein som er glad i deg
tenne stjerner i mørkaste natt !
Gje meg handa di,ven,når det kveldar,
det blir mørkt og me treng ei hand.

Før talen

No livnar det i lundar,
no lauvast det i li,
den heile skapning stundar
no fram til sumars tid.

Det er vel fagre stunder
når våren kjem her nord
og atter som eit under
nytt liv av daude gror.

Guds kyrkje lysa skulle
som høgt på berg ein stad,
med sumar utan kulde
og utan soleglad.

då me med vigsla tunge,
med kjærleik heil og klår,
alt utan brest og sprunge
skal lova Herren vår.

Etter talen

Ingen er så trygg i fare
som Guds lille barneskare,
fuglen ei i skjul bak løvet,
stjernen ei høyt over støvet.

Herren selv vil sine berge,
han er deres skjold og verge.
Over dem han seg forbarmer,
bærer dem på faderarmer.

Ingen nød og ingen lykke
skal av Herrens hånd dem rykke.
Han, den beste venn blant venner,
sine barns bekymring kjenner.

Hva han tar, og hva han giver,
samme Fader han forbliver,
og hans mål er dette ene:
barnets sanne vel alene.